

Sygn. akt III KZ 80/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **M. D.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k., art. 284 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 stycznia 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 listopada 2013 r., o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

M. D. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 17 stycznia 2013 r., za przestępstwa z art. 226 § 1 k.k., art. 284 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. Sąd wymierzył M. D. karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby.

Wyrok ten, po rozpoznaniu apelacji oskarżonego utrzymany został w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 kwietnia 2013 r. Skazany samodzielnie sporządził i podpisał kasację od tego wyroku, wnosząc jednocześnie o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji. Po początkowej zmianie wyznaczonego obrońcy z urzędu, kolejny obrońca przesłał w dniu 5 lipca 2007 r. do sądu opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji. Po poinformowaniu

skazanego o treści opinii, wezwano go do złożenia kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę. Tego braku formalnego nie usunięto.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego. M. D. wniósł zażalenie na powyższe zarządzenie, podnosząc między innymi, że nie rozumie treści opinii wyznaczonego obrońcy w jego sprawie. W zażaleniu sformułowano nadto zarzuty skierowane przeciwko wyrokowi, który zapadł w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie mogło zostać uwzględnione. Zawarty w art. 526 § 2 k.p.k. zapis mówiący o tym, że kasacja powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, w orzecznictwie i piśmiennictwie określany jest powszechnie jako przymus adwokacki lub w odniesieniu do pełnomocnika przymus adwokacko-radcowski. Interpretacja słowa „powinna” jest jednolita i uznaje się to słowo za równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie. Przyjmuje się nawet, że strona która sama jest adwokatem musi korzystać z obrońcy lub pełnomocnika i nie może sama sporządzić i podpisać kasacji. Autor zażalenia nie mógł zatem samodzielnie sporządzić kasacji.

Jednocześnie zauważyć należy, że ustawodawca dopuścił wniesienie kasacji tylko w niektórych kategoriach spraw karnych. Wniesienie kasacji przez stronę nie jest między innymi z reguły możliwe w odniesieniu do wyroków, w których orzeczona została kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wynika to wprost z art. 523 § 2 k.p.k. Wyrok skazujący M. D. utrzymany w mocy przez Sąd Okręgowy należy właśnie do kategorii spraw, w których wniesienie kasacji jest co do zasady wykluczone. Skazany mógł w tej sprawie ustanowić obrońcę, który ewentualnie mógł sporządzić i wnieść kasację podnosząc w niej uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k. Wobec faktu nieustanowienia obrońcy w wyznaczonym terminie, zaskarżone zarządzenie uznać należy za zasadne. Obecnie skazany może ubiegać się o wniesienie kasacji przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich, a więc podmiotów wymienionych w art. 521 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie jako zasadne należało utrzymać w mocy.